

Şiirler

Şiirler, şairin yakında çıkacak olan «Ölüm ve Oğlum» adlı kitabından alınmıştır.

ASİMİLASYON

Önce deprem, sonra soğuk
Lice halkı titredi ve kendine geldi

Ne mutlu tir tir titreyene!

Köylükler uykusunda döndü, dönüyor sola.
Güne bakıyor bebek büyüyen yumruğuyla.
Başaklar göverdi, bak, baş koydular bu yola.
Şaltire uzanıyor Tanrıya açılmış el.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Senlik-benlik bitip de kuruldu muydu Bizlik,
Asgari ücret değil, hür ve günlük güneşlik
Bir Türkiye olacak aldığın son gündelik.
Halk kalacak geride, gidince bu zalim sel.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

İŞÇİ MARŞI

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.
Dumanı dağıtacak yıldız-poyraz başladı.
Bu fırtına yârınki sülâmanlara bedel.
Bahar yakın demek ki, mevsim böyle kışladı.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Tekliyor işte çağın çarkına okuyan çark
Ve durdu muydu birgün bu kör, avara kasnak,
Bir zincir yitirenler, bir dünya kazanacak.
Sen de o dünyadasın, sınıfın bil, safa gell

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Tarihle yürüyenler, Tarihle adım adım,
Safları sıklaştırın, Tarihle hızlanalım!
Lâkin hızlandık derken, kolu dağıtma sakın!
Başları bozuklar var şimdi bize tek engel.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Sen ki Ferhatsın işçi, günün senin gelecek,
İndir külüngün, indir! Del şu karanlığı del!
Del ki dağlar ardından önümüzde bir çiçek
Gibi açsın aydınlık, tekmil olunca tünel.

Hava döndü, işçiden, işçiden esiyor yel.

Ne yaman çiğköfteymiş ki bu ölüm
Şalgam suları iniyor da şakaklarımdan
ben hâlâ susuyorum
Gözlerimle taşlarcasına bir kör kuyuyu...
Nerde kaldı bire saka kuşu
Su gibi bildiğin o su kasidesi?
Ve dudaklarımı sevsinler
bir barut bulutuyla sanki
ortadan biçilmiş bir güneş
Aynı çiğliği mi ezberleyecek dersin
akşamcılar akşama tövbe edinceye dek?

Düzayaktı Attar A'met Efendiden Kartal Baba
Tekkesine

Bu seferki yolum ise
ardımdan gelen kolun
ölüsira yürüyen
kilden, kırloz bir bayrak
epiy de yokuş üstelik
ve giderayak

Sırtına vurmuş yada
buruşuk bir şipka biberini
Meyvahoşa koşturuyor
mork çizmeleriyle bir kırkayak
Nasil koşturduysa tulumbacılar eskiden
yeşil tulumbalarını yangına
Yandım diye böğürmüşüm
Böğrüm yiyince böğrümden
o çiğköfteyi

YANDIM

Öyle bi kuşaktık ki biz oğlum
yine de sen ölüyorsun
boynuna sarılınca ben
Ve o domuz var ya İncildeki

cümle günahı yüklenip
uçuruma atlayan domuz
Biz öyle bilem olamıyoruz...
Meşksiz aşklarla senlerin
başına taccettiğimiz
o güzelim elmayı
Utanmadan o ulusal
akbabamıza sunuyoruz
kellelerinizle birlikte
Bu gidişle korkarım
bi tek ses kalacak bizden
tıkirtısı farenin

Kendi tahta
kuyruğunu kemiren

Cama vurulmuş güneş kırıldı
Nar daneleri döküldü suya
Yandım diye bağıryorum
Ama bu kırkayak oynunda
Öyle yakın ki ölümle oğlum
Uyak oluvermişler adetâ
Ben ne demeye hâlâ
Sözümona bir inci gibi
Acının yanardağ bardağında
Kendi kendime eriyim?
Oysa bu dünya denen ağacın
Türkiye denen çatağında
Öyle bir oğul var ki oğul
Ölüme değil, ölüme
Yaşanmaya bi ölüm bal

Cama vurulmuş güneş kırıldı
Nar daneleri döküldü suya
Gayrı adam oldu diye babam
Oğlum beni sevse ya